Я Вас любив, а Ви ніколи
Мене любити не могли,
І от погасло сонця коло,
Й мої троянди одцвіли.

Немов підрізані ножем,
Як і моя надія світла,
О, як вони тяглись до світла
Крізь тьму з благанням і плачем!

Але не вбить любов чудесну,
Що так сіяла в їх сльозах...
Вони умерли, щоб воскреснуть
В моїх закоханих піснях!